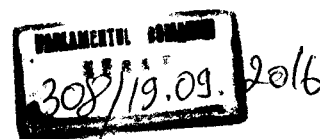

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1666
06.09.2016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea și completarea articolului 27 al Legii nr. 241/2006 privind serviciul de alimentare cu apă și de canalizare*, inițiată de domnul deputat independent Valeriu Ștefan Zgonea împreună cu un grup de parlamentari PSD (**Bp. 118/2016**).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea articolului 27 al *Legii nr. 241/2006 privind serviciul de alimentare cu apă și de canalizare, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii unor noi dispoziții referitoare la drepturile și obligațiile operatorilor, care exercită dreptul de trecere pentru utilități, în situația executării lucrărilor de utilități noi, re tehnologizare, revizii, reparații și intervenții la avarii.

II. Observații

1. Referitor la **art. 27 alin. (2)¹** din inițiativa legislativă, precizăm că dreptul de trecere pentru utilități este reglementat de noul Cod Civil la art. 621, astfel:

„Dreptul de trecere pentru utilități

(1) Proprietarul este obligat sa permită trecerea prin fondul său a rețelelor edilitare ce deserveșc fonduri învecinate sau din aceeași zonă, de natura conductelor de apă, gaz sau altele asemenea, a canalelor și a cablurilor electrice, subterane ori aeriene, după caz, precum și a oricăror alte instalații sau materiale cu același scop.

(2) Această obligație subzistă numai pentru situația în care trecerea prin altă parte ar fi imposibilă, periculoasă sau foarte costisitoare.

(3) În toate cazurile, proprietarul are dreptul la plata unei despăgubiri juste. Dacă este vorba despre utilități noi, despăgubirea trebuie să fie și prealabilă.

(4) Clădirile, curțile și grădinile acestora sunt exceptate de la acest drept de trecere, dacă ea are ca obiect conducte și canale subterane, în cazul în care acestea sunt utilități noi.”

Astfel, se observă că în cazul conductelor noi de alimentare cu apă și de canalizare, acestea se supun excepției enunțate la alin. (4) al art. 621 din noul Cod civil. Prin urmare, considerăm că, reglementările propuse prin inițiativa legislativă în discuție vin să agraveze situația conflictuală existentă între „dreptul” vecinilor de a obliga un proprietar să accepte rețele edilitare pe terenul său și „dreptul” proprietarului respectiv la o justă despăgubire dacă se conformează acestei „obligații”, generatoare de abuzuri și procese, instituită de noul Cod Civil, prin detalierea situațiilor de exercitare a „dreptului de trecere pentru utilități”, într-o lege care are ca obiect „serviciul de alimentare cu apă și de canalizare”, respectiv asigurarea, exploatarea și întreținerea celor două tipuri de rețele edilitare.

De asemenea, opinăm că prevederea prin care se introduce obligația asupra operatorului ca la data finalizării lucrărilor, să degajeze „terenul în cel mai scurt timp posibil” este o exprimare ambiguă și poate da naștere unor noi situații conflictuale între proprietarul terenului și respectivul operator.

Totodată, era necesar ca măsura propusă să fie justificată în raport cu prevederile constituționale ale art. 53 din *Constituția României*,

republicată, - Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți - care prevede la alin. (2): „Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

În caz contrar, această măsură poate fi considerată ca fiind excesivă în raport cu prevederile constituționale invocate mai sus precum și cu cele ale alin. (1) al art. 53 din Constituție care prevăd, în mod expres, situațiile în care restrângerea în cauză poate fi posibilă, și anume *„apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”*

De asemenea, măsurile referitoare la *„desființarea sau restrângerea amenajărilor existente”* pe terenurile în cauză, sunt lipsite de claritate, precum și de previzibilitate, putând crea premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la principiul constituțional al legalității art. 1 alin. (5) din Constituție.

Menționăm că, principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care în argumentele sale a stabilit că legea trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se și previzibilitatea¹.

2. Referitor la modificarea **alin. (3) al art. 27**, prin care se preconizează introducerea unor criterii în baza cărora să se efectueze calculul despăgubirilor la care sunt obligați operatorii în favoarea proprietarilor în cazul în care se produc pagube în timpul lucrărilor de intervenție pentru retehnologizări, reparații, revizii și înlăturarea avariilor, semnalăm faptul că norma propusă este neclară, întrucât nu rezultă și modalitatea de verificare, inclusiv, sub aspectul stabilirii persoanei care va avea atribuția de verificare a îndeplinirii criteriilor respective.

¹ Curtea Constituțională a statuat în *Decizia nr. 1360/2010* că: *„Principiul legalității presupune, de asemenea, existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 5 ianuarie 2000 în cauza Beyler contra Italiei, Hotărârea din 23 noiembrie 2000 în cauza Ex-Regele Greciei și alții contra Greciei, Hotărârea din 8 iulie 2008 în Cauza Fener Rum Patrikligi contra Turciei)”*

În plus, atât aceste măsuri cât și cea potrivit căreia „durata stabilită pentru execuția lucrărilor și notificată proprietarilor, dacă această durată depășește 24 de luni”, apreciem că sunt irelevante în raport cu faptul că, în urma lucrărilor de intervenție respective, se pot produce pagube asupra proprietății persoanelor în cauză, aducându-se, astfel, atingere și dreptului de proprietate al acestora, consacrat de prevederile art. 44 din Constituția României.

Totodată, considerăm că ar trebui evitată notificarea doar în această situație, în sensul că proprietarii ar trebui să știe de la început care este durata avută în vedere pentru realizarea lucrărilor respective, deoarece putem vorbi în această situație de grevarea cu sarcini a respectivului teren.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la punctul II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin Constantin Anton Popescu - Tăriceanu
Președintele Senatului